

P. NAGY ISTVÁN VERSEI

HAL-ÁLOM

Szél tologat ki-be táncoló
huzat kiköpni-e bagót
papírgalacsint kockaforma

kenyérbélet a partot fel-
tüzeli a nap az ég
darabokban lepedőnyi felhő

szél tologat papírhajót
köveket görget az erdő

alszik még a kabóca
tűlevélen szétszórva
pikkelypénzek

fölsebzem óhatatlanul ha
harcsaszájjal — a kíváncsiságtól
indíttatva — ráharapok.

AJTÓT NYITNI, HA

Ajtót nyitni, ha
majd kopog a preparált
döbbenet, ki fog.

„FÜVÉR”

Hamuos Béla idézése

„Az a ritmus ez”

„ami”

„a tengerzúgásé”
 ahogy megszelídülnek
 a tajtékzó bűgő hullámok
 habzón mosódva

el a

mélyvizek felnőtt áramaival
 a lusta örvényléssel
 („az a ritmus ez”)

„az”

„éjszakai erdőn suhogó”
 „szélé”
 „ami az állatok járásában”
 „madarak szárnycsapásában”

„van meg”

ahogy
 virradatkor feléled

a szél

megborzolja a szirtekre
 települő törékeny testű
 madarak csillogó
 tollazatát meglegyinti
 az indákon tekergő
 álmatlan majmokat
 („az a ritmus ez”)

„nem az épületé hanem”

— „a szikláké”

„nem a kerté hanem”

— „az erdőé”

„az a ritmus”

„ami egy fa ágaiban”

„egy hegy” — — —

„ami a víz simaságában”

„vagy hullámzásában”

(„az a ritmus ez”)

ahogyan meztelen
árnyként
lapulsz rejtekhelyeden
minden pillanatban
újraélve újraálmodva
a holdfény kisüléseit
a könnyed hullámverésben
(„az a ritmus ez”)

— „ahogy a szálak elhelyez-”
„kednek felnőnek egymásra”
„támaszkodnak a térben”
„helyet foglalnak ahogy”
„vonalaik egymást kiegészítik”
„szítik és megsemmisítik”
„ahogy érezni a gyökerek”
„földbe markoló szívását”
„a levelek fény- és levegő-”
„éhes kapaszkodását”
„a zöld erekben lüktető”
„fűvér keringését” —

(„az a ritmus ez”)